

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-46/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda Hrvoja Miladina, predsjednika vijeća, Snježane Horvat – Paliska i Gordane Marušić – Babić, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Blaženke Drdić, kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Strossmayerov trg 9, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Freudova 9, Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba A1 Hrvatska d.o.o. iz Zagreba, Vrtni put 1 i Telemach Hrvatska d.o.o. iz Zagreba, Ulica Josipa Marohnića 1, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 30. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika KLASA: UP/II-034-02/25-01/662, URBROJ: 354-02/2-26-14 od 29. siječnja 2026.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika KLASA: UP/II-034-02/25-01/662, URBROJ: 354-02/2-26-14 od 26. siječnja 2026. poništava se Odluka o odabiru br. 1100-42-26/2025 od 23. listopada 2025. u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2025/S F01-0009480, predmet nabave: nabava usluga elektroničkih komunikacija, naručitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak (točka 1. izreke). Točkom 2. izreke nalaže se Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak, u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, nadoknaditi žalitelju A1 Hrvatska d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.500,00 eura.
2. Tužitelj osporava zakonitost uvodno citiranog rješenja tuženika. Ne osporava utvrđeno činjenično stanje, već navodi kako potvrda o nekažnjavanju za odabranog ponuditelja nenamjernom omaškom nije bila priložena uz Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda u mapi u kojoj su se nalazile druge potvrde pribavljane putem sustava EOJN RH. Smatra kako nisu postojali razlozi za isključenje odabranog ponuditelja iz članka 251. Zakona o javnoj nabavi te da tuženik pogrešno utvrđuje kako je došlo do povrede načela transparentnosti, koja opravdava poništenje odluke o odabiru. Navodi kako je naručitelj pribavio potvrdu o nekažnjavanju te sama okolnost da ista nije bila priložena

Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda predstavlja nedostatak koji nije od utjecaja na rješavanje stvari. Nadalje, navodi kako je žalba izjavljena prije nego je žalitelj iscrpio procesnu mogućnost provjere pribavljanja predmetnog dokumenta, jer je imao mogućnost zatražiti od naručitelja uvid u dokumentaciju postupka prema članku 310. Zakona o javnoj nabavi. Stoga smatra da je riječ o pretjeranom formalizmu jer opisani formalni propust nije mogao utjecati na zakonitost odluke o odabiru. Navodi kako je tuženik u bitno istovjetnim situacijama zauzeo drugačije pravno shvaćanje te da nije obrazložio odstupanje od svoje prakse već se pogrešno pozvao na sudsku praksu. Ističe kako je u žalbenom postupku nesporno utvrđeno da odabrani ponuditelj ispunjava uvjete za sudjelovanje u postupku nabave. Predlaže poništiti osporavano rješenje i odbiti žalbu, uz naknadu troška upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru osporava navode tužbe i ostaje kod osporavanog rješenja. Navodi kako je osporavano rješenje donio temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te su neutemeljene tvrdnje o pretjerano formalističkom tumačenju tuženika. Ističe kako se u dokumentima koje je tužitelj dao na uvid žalitelju nije nalazilo sporno uvjerenje o nekažnjavanju za odgovornu osobu odabranog ponuditelja. Smatra kako je žalitelj opravdano osporavao postupak provjere nepostojanja razloga za isključenje na strani odabranog ponuditelja, odnosno ukazao na povredu načela transparentnosti u postupku pregleda i ocjena ponuda. Ukazuje na značaj postupanja u skladu s načelom transparentnosti te da se uz Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda objave svi prilozi odnosno da se omogući uvid u cjelokupnu dokumentaciju postupka jer je riječ o ključnom dokumentu preko kojeg ponuditelji vrše kontrolu zakonitosti i postupanja naručitelja. Smatra kako se tužitelj pogrešno poziva na praksu ovog suda kao i praksu tuženika te ističe da kod donošenja osporavanog rješenja nije odstupio od ustaljene prakse, koja je u posljednjih nekoliko godina razvijena u smjeru da se kao osobito bitno štiti ostvarenje načela transparentnosti. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba A1 Hrvatska d.o.o. u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe kao neosnovane. Ističe da je osporavano rješenje valjano obrazloženo te da je pravilno tuženik utvrdio da je žalba osnovana. U odnosu na navode da nije konzumirao svoje ovlaštenje na uvid iz članka 310. Zakona o javnoj nabavi, ističe kako uvjerenje o nekažnjavanju nije bilo dostupno ni nakon što je zatražio uvid u dokumentaciju postupka nabave te svoje pravo nije mogao ostvariti nego podnošenjem žalbe. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

5. Zainteresirana osoba Telemach Hrvatska d.o.o. u odgovoru na tužbu pridružuje se navodima tužitelja. Smatra kako je predao ponudu koja je bila prihvatljiva, prikladna i pravilna, sastavljena u svemu prema dokumentaciji za nabavu. Ističe kako je pribavio uvjerenje o nekažnjavanju za člana uprave te nisu postojali razlozi za isključenje njegove ponude, već je zakonita tužiteljeva odluka o odabiru. Smatra kako je riječ o sukobu načela učinkovitosti i transparentnosti u javnoj nabavi, koja je jedna od izazova u području javne nabave. Ističe kako je tužitelj proveo zakonit postupak pregleda i ocjene ponuda te da je tuženik zanemario činjenicu da postupanje tužitelja nije bilo od utjecaja na zakonitost odluke o odabiru. Stoga smatra da osporavano rješenje nije zakonito, te predlaže da se usvoji tužbeni zahtjev.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, ovaj Sud je

utvrdio da je osporavano rješenje doneseno na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

8. U obrazloženju osporavanog rješenja tuženik je iznio sve bitne činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza te je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise, naveo valjane razloge zbog kojih je usvojio žalbu protiv predmetne odluke o odabiru.

9. Iz spisa proizlazi da je naručitelj – ovdje tužitelj, objavio u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2025/S F02- 0009480, predmet nabave: usluge elektroničkih komunikacija.

10. U predmetnom postupku javne nabave pristigle su tri ponude, od kojih je naručitelj dvije ponude ocijenio valjanim te je 28. listopada 2025. objavio odluku o odabiru, kojom je kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Telemach Hrvatska d.o.o.

11. Protiv odluke o odabiru zainteresirana osoba A1 Hrvatska d.o.o. je podnijela žalbu, koju je osporavanim rješenjem od 29. siječnja 2026. tuženik usvojio i poništio odluku o odabiru.

12. Tuženik je u obrazloženju osporavanog rješenja prihvatio argumentaciju žalitelja o netransparentnom postupanju tužitelja, kao naručitelja, te nalazi da je tužitelj pogrešno postupio kada u prilogu Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda nije objavio dokument – uvjerenje o nekažnjavanju za Damira Vrsajkovića, s obzirom da je pregledom foldera „APD zip“ utvrđeno da se sporni dokument u istom ne nalazi.

13. Stoga je tuženik utvrdio da naručitelj nije ispunio obvezu iz članka 28. stavka 1. točke 33. i članka 30. stavka 5. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave (Narodne novine, broj: 66/17, 75/20 i 92/25, dalje: Pravilnik) te je s obzirom na opisani propust ocijenjeno da naručitelj, ovdje tužitelj, nije postupio sukladno članku 4. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj: 120/16 i 114/22, dalje: ZJN), čime su povrijeđena subjektivna prava žalitelja.

14. U ovom sporu tužitelj dovodi u pitanje pravni pristup tuženika u odnosu na nesporno utvrđeno činjenično stanje. Naime, tužitelj ne spori da uslijed omaške traženo uvjerenje nije bilo priloženo uz zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, međutim smatra kako uslijed toga nije moglo doći do isključenja odabranog ponuditelja i da je riječ o pretjerano formalnom pristupu tuženika.

15. Ocjenjujući osnovanost tužbenih navoda, Sud nalazi da se tuženik u osporavanom rješenju pravilno pozvao na odredbe Pravilnika koje se odnose na sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, te je opisani propust tužitelja pravilno ocijenio protivnim načelu transparentnosti iz članka 4. ZJN-a.

16. U odnosu na tužbene prigovore, valja napomenuti kako pravilno ukazuje tuženik da bez uvida u uvjerenje iz kaznene evidencije za Damira Vrajskovića, žalitelj nije mogao izvršiti provjeru zakonitosti Odluke o odabiru u predmetnom postupku javne nabave.

17. Nadalje, u odnosu na prigovor tužitelja da je žalitelj, ovdje zainteresirana osoba A1 Hrvatska d.o.o. imao ovlaštenje na uvid iz članka 310. ZJN-a, prema utvrđenjima iz osporavanog rješenja proizlazi kako uvjerenje o nekažnjavanju nije bilo dostupno ni nakon što je žalitelj zatražio uvid u dokumentaciju postupka nabave, slijedom čega pravilno žalitelj ukazuje da svoje pravo nije mogao ostvariti na drugi način, nego u žalbenom postupku.

18. Imajući na umu navedeno, neosnovano tužitelj prigovora da je riječ o pretjerano formalnom pristupu tuženika, već je zbog utvrđenog propusta tužitelja, primjenom svojih ovlasti tuženik pravilno poništio odluku o odabiru i vratio predmet na ponovno postupanje.

19. U odnosu na nalog za plaćanje troška žalbenog postupka, rješenje tuženika se temelji na odredbama članka 431. ZJN-a, a s obzirom da je žalitelj, ovdje zainteresirana osoba A1 Hrvatska d.o.o., uspio sa žalbom.

20. Po ocjeni Suda utvrđenja i zaključci tuženika valjano su i iscrpno obrazloženi, pri čemu je tuženik otklonio i prigovor neujednačenog postupanja u istovjetnim predmetima, slijedom čega takva obrazloženja prihvaća ovaj Sud, nalazeći da tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporavanog rješenja.

21. S obzirom na navedeno, Sud zaključuje da je osporavano rješenje doneseno u skladu s mjerodavnim propisima te se tužbeni prigovori nisu mogli ocijeniti osnovanim.

22. Stoga je na temelju članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 36/24 i 39/26, dalje: ZUS), tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (točka I. izreke).

23. Budući da tužitelj nije uspio u sporu, nije osnovan njegov zahtjev za naknadu troškova spora. Stoga je na temelju članka 147. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Zagrebu, 30. travnja 2026.

Predsjednik vijeća
Hrvoje Miladin

Broj zapisa: **9-30887-62d56**

Kontrolni broj: **04a50-709e8-64f06**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.